

652

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA

z dnia 24 kwietnia 1954 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ciszy” obszar lasu o powierzchni 20,86 ha w Leśnictwie Brzeźnica Nadleśnictwa Państwowego Bardo, położony w miejscowości Brzeźnica, gminie Bardo Śl., powiecie ząbkowickim województwa wrocławskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi oddziały lasu 85 i, k, n, 86 a, b, d, według numeracji przyjętej w planie urzędzenia gospodarstwa leśnego na okres lat 1951/52 — 1960/61. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapce w skali 1 : 5000, stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Na obszarze rezerwatu zabronione są:

a) wycinanie cisów i innych drzew oraz pobieranie użytków drzewnych z wyjątkiem wypadków uzasadnionych potrzebami gospodarstwa rezerwatowego, którego zakres określi specjalnie w tym celu opracowany plan gospodarczy podlegający zatwierdzeniu przez Naczelnego Konserwatora Przyrody; do czasu sporządzenia wymienionego planu dopuszczalne jest usuwanie drzew martwych, wywrotów i złomów w sposób nie narażający na zniszczenie otoczenia, a w szczególności podrostów i nalotów cisa, oraz z pozostawieniem w ziemi karpiny;

- b) zbiór owoców i nasion drzew i krzewów z wyjątkiem nasion niezbędnych do zaspokojenia potrzeb odnowienia lasu w rezerwacie;
- c) zbiór ziół leczniczych oraz innych roślin lub ich części;
- d) zbiór ściółki leśnej i pasanie zwierząt gospodarskich;
- e) niszczenie lub uszkodzenie drzew i innych roślin;
- f) niszczenie gleby, wydobywanie lub pozyskiwanie skał i kamieni;
- g) polowanie, chwytanie i zabijanie dziko żyjących zwierząt;
- h) zanieczyszczanie terenu, wzniesienie ognia i zakłócanie ciszy;
- l) umieszczanie tablic, napisów i innych znaków;
- j) wznoszenie budowli oraz zakładanie lub budowa urządzeń komunikacyjnych i innych urządzeń technicznych;
- k) przebywanie na terenie rezerwatu poza miejscami specjalnie w tym celu wyznaczonymi przez konserwatora przyrody;

4. Rezerwat tworzy się w celu zachowania ze względów naukowych i dydaktycznych naturalnego stanowiska cisa, gatunku ustępującego obecnie z naszych lasów, a stanowiącego niegdyś ich stały element składowy.

5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa: J. Dqb-Kociol

653

ZARZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU DROGOWEGO I LOTNICZEGO

z dnia 27 kwietnia 1954 r.

w sprawie odkażania środków transportu drogowego, używanych do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych.

Na podstawie art. 2 pkt 9 dekrety z dnia 8 stycznia 1946 r. o organizacji administracji i gospodarki motoryzacyjnej w Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) i ust. 7 cz. I uchwały nr 1107 Prezydium Rządu z dnia 28 listopada 1952 r. w sprawie wzmożenia walki z pryszczycą zwierząt racicowych zarządza się, co następuje:

§ 1. Zatwierdza się „Instrukcję w sprawie odkażania środków transportu drogowego Państwowej Komuni-

kacji Samochodowej i spółdzielni pracy transportowej, zrzeszonych w Centrali Spółdzielni Transportu, używanych do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych”, stanowiącą załącznik do zarządzenia.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Transportu Drogowego i Lotniczego: J. Rustecki

Załącznik do zarządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 27 kwietnia 1954 r. (poz. 653).

INSTRUKCJA W SPRAWIE ODKAŻANIA ŚRODKÓW TRANSPORTU DROGOWEGO PAŃSTWOWEJ KOMUNIKACJI SAMOCHODOWEJ I SPÓŁDZIELNI PRACY TRANSPORTOWEJ ZRZESZONYCH W CENTRALI SPÓŁDZIELNI TRANSPORTU, UŻYWANYCH DO PRZEWOZU ZWIERZĄT RACICOWYCH, SKÓR NIE WYPRAWIONYCH I ODPADKÓW ZWIERZĘCYCH

Pryszczycą jest ostro przebiegającą zakaźną i zaraźliwą chorobą zwierząt racicowych, występującą u bydła, świń, owiec i kóz oraz u dzikich zwierząt racicowych, jak sarny, jelenie, dziki i inne.

Celem zapobieżenia rozprzestrzenianiu się pryszczycy zwierząt racicowych ustala się następujące zasady odkażania ciężarowych pojazdów samochodowych i konnych należących do Państwowej Komunikacji Samochodowej i konnych.

dowej i spółdzielni pracy transportowej, zrzeszonych w Centrali Spółdzielni Transportu, sprzętu użytego przy czynnościach ładunkowych oraz pracowników, zatrudnionych przy przewozie i oczyszczaniu tych pojazdów i sprzętu:

§ 1. Ciężarowe pojazdy samochodowe i konne oraz sprzęt użyty przy czynnościach ładunkowych i oczyszczaniu należy każdorazowo niezwłocznie po użyciu do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych oczyścić i odkazić.

§ 2. 1. Oczyszczanie i odkażanie pojazdów i sprzętu (§ 1) należy do obowiązków zlecającego przewóz pojazdem w miejscach załadowania i rozładowania, jak rampy, miejsca postoju na stacjach kolejowych, miejsca skupu lub spędu zwierząt, targowiska, rzeźnie, zakłady przetwórcze, gospodarstwa rolne, magazyny, składy i inne, w których to miejscach zlecający przewóz powinien wyznaczyć potrzebny personel do wykonania czynności przy oczyszczaniu i odkażaniu taboru i sprzętu.

2. O ile z uzasadnionych powodów odkażanie nie będzie mogło być dokonane przez zlecającego przewóz pojazdem w miejscach wskazanych w ust. 1, oczyścić i odkazić pojazdy obowiązane są na koszt zlecającego placówki terenowe Państwowej Komunikacji Samochodowej (ekspozytury, stacje terenowe) lub spółdzielnie pracy transportowej na stacjach obsługi bądź w miejscu garażowania (postoju) pojazdu przed załadowaniem lub przed wyjazdem po ładunek, a także po wykonaniu przewoza.

§ 3. Na stacjach obsługi lub w miejscu garażowania (postoju) pojazdów, które użytkowane są do przewozu zwierząt racicowych, skór nie wyprawionych i odpadków zwierzęcych, należy mieć przygotowane odpowiednie ilości środków odkażających, jak soda żrąca, mydło, oraz sprzęt do szorowania, mycia i odkażania pojazdów, jak opryskiwacze, szczotki, miotły, szpadle, a ponadto obuwie, ubrania, dostateczną ilość wody, wiader i ręczników.

§ 4. 1. Do odkażania ciężarowych pojazdów samochodowych i konnych należy stosować sodę żrącą w 2% roztworze wodnym, w miarę możliwości z dodatkiem 5% świeżo gaszonego wapna.

2. Wodny roztwór sody żrącej powinien być przygotowany w następujący sposób: 5 kg krystalicznej sody żrącej zalewa się w odpowiednim naczyniu 7,5 litrami studziennej wody i miesza się drewnianą łopatką aż do zupełnego rozpuszczenia się sody w wodzie. W ten sposób otrzymuje się około 9 litrów podstawowego 40% roz-

tworu, z którego dopiero w miarę potrzeby sporządza się właściwy roztwór sody żrącej. Chcąc uzyskać 2% roztwór sody żrącej rozcieńcza się 1,8 litra roztworu podstawowego 50 litrami wody; celem sporządzenia 1% roztworu sody żrącej rozcieńcza się 1,8 litra roztworu podstawowego 100 litrami wody.

3. Przy rozpuszczaniu i sporządzaniu podstawowego i następnych roztworów sody żrącej, jak również przy odkażaniu należy zachować ostrożność bacząc, by odpryski kryształków lub kropel roztworu sody żrącej nie oparzyły ciała, a w szczególności oczu. Ze względu na silnie żrące działanie tego środka czynności związane ze sporządzaniem roztworów sody żrącej i odkażaniem należy wykonywać w rękawicach ochronnych.

§ 5. 1. Po mechanicznym oczyszczeniu pojazdów z zanieczyszczeń odkażania ich należy dokonywać przez mycie skrzyni, nadwozia, podwozia, kół, jak również znajdującego się na pojazdach sprzętu — 2% roztworem sody żrącej, przygotowanym według przepisu § 4 ust. 2, a następnie po upływie przynajmniej 30 minut od odkażania spłukać pojazd strumieniem czystej wody, celem zapobieżenia poparzeniu zwierząt w czasie ich przewozu.

2. 2% roztworem sody żrącej należy odkażać każdorazowo sprzęt użyty przy czynnościach ładunkowych niezwłocznie po jego użyciu.

§ 6. 1. Pracownicy zatrudnieni przy załadunku i rozładunku oraz przy oczyszczaniu pojazdów powinni po wykonaniu określonych w § 5 czynności oczyścić i odkazić ręce i inne zanieczyszczone części ciała 1% roztworem sody żrącej przygotowanym według przepisu § 4 ust. 2, a po upływie kilku minut umyć je ciepłą wodą z mydłem.

2. Zatrudnieni przy oczyszczaniu pojazdów powinni pracować w okularach ochronnych, fartuchu gumowym i gumowych butach.

3. Odzież i obuwie po dokładnym oczyszczeniu należy kilkakrotnie przetrzeć 1% roztworem sody żrącej używając do tej czynności szczotki i rękawic ochronnych.

§ 7. Sodę żrącą, potrzebną do przeprowadzania odkażeń środków transportu drogowego, można zakupywać w wojewódzkich hurtowniach Centrali Zaopatrzenia Weterynaryjno-Zootechnicznego „Centrowet” po uprzednim zgłoszeniu zapotrzebowania.

§ 8. Opłaty za oczyszczenie, mycie i dezynfekcję pojazdu w przypadkach określonych w § 2 ust. 2 należy stosować zgodnie z przepisami taryfy towarowej transportu samochodowego i spedycji.

654

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA

z dnia 9 kwietnia 1954 r.

w sprawie wysokości i trybu przyznawania stypendiów naukowych studentom akademii medycznych.

Na podstawie § 12 uchwały nr 887 Rady Ministrów z dnia 14 listopada 1953 r. w sprawie rodzajów stypendiów państwowych, warunków i trybu ich przyznawania w szkołach wyższych oraz w sprawie trybu zatwierdzania państwowych planów stypendialnych (Monitor Polski Nr A-107, poz. 1430) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stypendiom naukowym przyznanym poszczególnym akademiom medycznym nadaje się następujące nazwy:

1) Stypendium im. Karola Kaczkowskiego — Akademii Medycznej w Białymstoku,

2) Stypendium im. Jędrzeja Śniadeckiego — Akademii Medycznej w Gdańsku,

3) Stypendium im. Józefa Dietla — Akademii Medycznej w Krakowie,

4) Stypendium im. Wojciecha Oczki — Akademii Medycznej w Lublinie,

5) Stypendium im. Seweryna Sterlinga — Akademii Medycznej w Łodzi,

6) Stypendium im. Józefa Strusia — Akademii Medycznej w Poznaniu,